

*In de lucht vloog een duif. Een mier keek zo bewonderend naar haar vlucht dat hij struikelde en in de rivier viel. Het water sleurde de mier mee ... Hoog in de lucht zag de duif de strijd van de mier. Ze vloog naar de rivier, nam een grasstengel in haar snavel, en hield die de mier voor. Zo bracht ze hem in veiligheid. Toen vroeg de mier zich af: "Hoe kan ik ooit iets doen voor de duif, uit **dankbaarheid** omdat ze mij gered heeft?!"*

Op een dag zat de duif op een tak van een boom. Een jager kwam voorbij en wilde de duif met een groot net vangen. De mier zag wat er zou gebeuren en beet de jager in zijn hiel. De jager schreeuwde het uit en liet zijn net vallen. De duif hoorde de schreeuw en ... vloog weg.

Dankbaarheid tegenover elkaar is de barometer om de kwaliteit van ons christen-zijn te meten! Welnu, het grote feest van de **dankbaarheid** komt eraan: Pasen!

Er is veel, zeer veel om **dankbaar** voor te zijn. Alleen al het feit dat we er 'zijn' – meisjes en jongens, mensen met een eigen naam, een eigen gezicht. Het leven kregen wij. En onze ouders, broers en zussen, vrienden en kameraden, kregen wij. De mensen die zorg(d)en voor onze opvoeding, kregen wij, gratis. En onze talenten waarmee wij ons kunnen ontwikkelen en een plaats bekleden in de maatschappij, we kregen ze. En onze werklust en werkkraft, we kregen ze. En terwijl miljoenen mensen honger hebben en in miserie leven, hebben wij een betrekkelijke welstand en honger kennen wij niet. Dat op elke nacht weer een dag volgt.

Dat er brood is en bomen ruisend in de wind, zomaar – per geluk – valt het ons ten deel.

En als christen kregen wij het doopsel, de Communie, het Vormsel, ... als Gods geschenk van de Heilige Geest. Al die gaven kregen wij! Dat alles heeft het karakter van een geschenk en bij een geschenk past alleen: **grenzeloze dankbaarheid!**

We moeten leren leven met een **dankbaar** hart, want er is in ons een neiging om het vanzelfsprekend te vinden en dat is het niet!

We zijn allen zeer gevoelig aan **ondankbaarheid!** Wanneer wij ons hebben ingezet om iemand te helpen, ons best hebben gedaan om iemand gelukkig te maken, met hart en ziel voor iemand hebben gezorgd, en wij ontmoeten géén erkentelijkheid, **géén dankbaarheid**, dan doet ons dat pijn. Wij voelen aan dat dit niet goed is! Het doet ons pijn dat die mens, voor wie wij zo goed zijn geweest, niet toont dat hij waardering opbrengt voor het goede dat wij voor hem deden.

*Toen God Adam geschapen had, vroeg Hij: "Adam, hoe wil je dat jouw land eruit ziet?". "Ik zou een paar bergen willen". En God schiep voor hem een prachtig berglandschap. "Ik zou ook wat landbouwgrond willen". En God schiep voor hem mooie, prachtige velden. En toen schiep God voor hem de beste melkkoeien ter wereld. Dan vroeg Adam: "God, is er iets wat ik voor Jou kan doen?". "Zeker Adam. Ik ben moe van al dat scheppen. Ik zou graag een glas melk hebben van één van jouw koeien". "Daar zorg ik voor", en Adam ging een koe melken. Wat later kwam hij terug en bood God een glas melk aan: "Alsjeblief God, dat is dan 1 euro" ... Zo toonde Adam **géén dankbaarheid** tegenover God, van wie hij zoveel gaven had ontvangen!*

Ondankbaarheid is lelijk. **Ondankbaarheid** is klein. **Ondankbaarheid** is weezinwekkend.

PASTORAAL OP SCHOOL

Moeten wij ons niet afvragen of wij zelf dankbare kinderen (mensen) zijn?! Wat is de plaats van de **dankbaarheid** in ons leven?! Zijn wij schone kinderen (mensen) of zijn wij lelijke kinderen (mensen) in de ogen van God?! Zijn er werkelijk in ons leven momenten waarop wij naar de Heer gaan en Hem **danken**?! In de bijbel schrijft Paulus in een brief aan de gelovigen van Kolosse: *“Zingt voor God met een **dankbaar** hart, psalmen, hymnen en liederen, ingegeven door de Geest! En al wat gij doet in woord en werk, doet alles in naam van Jezus de Heer, God de Vader **dankend** door Hem!”*. **Dankbaarheid** is de juiste relatie vinden tot de ‘andere’. **Dankbaarheid** erkent en aanvaardt dat de ander iets voor mij doet. **Dankbaarheid** betekent dat ‘ik’ niet het centrum van alles ben, dat ‘ik’ de dingen niet vanzelfsprekend vind, maar **van God-sprekend**.

Straks is het **Pasen**. In de **Paasnacht** zijn de leerlingen overtuigd dat Jezus voorgoed gestorven is. Zijn moeder en enkele vrienden hadden zijn dode lichaam in het graf gelegd. Maar op die **Paasmorgen** staat Hij weer in hun midden: *“De Heer is **waarlijk opgestaan, de nacht des doods is Hij voorbij gegaan!**”*. Jezus durfde een nieuwe hemel en een nieuwe aarde beloven!

“Ik ben de verrijzenis en het leven, wie in Mij gelooft zal leven, ook al is hij gestorven en ieder die leeft in geloof aan Mij, zal in eeuwigheid niet sterven”. Daarom is het goed om God – omwille van Jezus die ons met die belofte is voorgegaan – bijzonder te **danken** op **Pasen!**

Lang geleden wilden de dieren God danken om alles wat ze van Hem hadden gekregen. Maar ... waar was de berg waarop ze dat konden doen? De slak wist het: “Die berg staat aan het einde van de wereld. Kom, ik wijs jullie de weg”.

De slak ging naar de berg, de dieren volgden hem. De weg die liep over bergen en dalen, konden de dieren gemakkelijk volgen, want de slak liet een spoor achter, dat zo glinsterde, dat ze het niet alleen overdag, maar ook 's nachts konden zien. Eindelijk zagen ze de berg die met zijn top in de hemel stond. “Kom maar, slak”, zeiden de dieren, “ga jij maar voorop”. Maar de slak zei niets. Toen klopten de dieren op zijn huisje. Maar de slak was er niet meer. Er was niets meer van hem over. Met al wat hij had, met al wat hij kon, had hij een zilveren, glinsterend spoor achtergelaten om de andere dieren de weg te wijzen ...!

Dat is wat wij met **Pasen** mogen vieren: Jezus die een duidelijk, glinsterend spoor heeft achtergelaten, om ons de weg te wijzen naar God! In al wat Hij deed, toonde Jezus de weg van naastenliefde en dienstbaarheid, van erkentelijkheid en genegenheid tegenover de mensen en ter ere van God! Het maakt Hem **onsterfelijk** en doet ook ons geloven in een leven dat geen einde kent!

Brengen wij daarom **DANK** aan de Heer, onze God!
Hij is onze **DANKBAARHEID** waardig! **Zalig Paasfeest!**

Diaken Danny Vandenbroucke.